

ВАРНЕНСКИ РАБОТНИК

ОРГАН НА ВАРНЕНСКАТА ОКР. КОМУНИСТИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ.

Излиза два пжти седмично — вторник и петък — струва месечно 4 лева. Обявления и реклами по споразумение. — Всичко в предплатата.

Всичко за вестник се изпраща до Народен Дом — Варна да в. „Варненски Работник“. — Брой 50 ст.

В Неделя на 31 того, в 6 часа след обед в двора на Кооперация „Освобождение“ ще се даде

ДЕТСКА ЗАБАВА

сж разнообразна програма изпълнена от нашите деца.

От Комитета.

Как залжват бежанците.

На 17 того, в неделя, се състоя в зала „Съединение“ емигрантско събрание, свикано от делегата на бюрото по настаняване бежанците, на което присъстваха 100-на души бежанци от Македония, Добруджа и Тракия, дошли да чуят и видят онова което се върши за тяхно „благо“, по прословутия „закон за настаняване бежанците.“ Защото ето вече 3 години и по-вече от като бежанците скитат немил и недраги из „Свободна България“ и вече година от както излезе на мегдана „закон“ според който те представат да бъдат скитници и чергари, отритнати и презрени, оставени да гинат безприютни и в черна мизерия в вагони, хамбари и дупки! Уви и у тези, у които имаше още известна доза наивност и илюзии, че има нещо искрено в тези начинания, требваше да се убедят, че всичко това е една дълга демагогия. И наистина какво каза този почтен делегат, който повече от час се поти да оправдава своята „дейност“ т. е. да се извинява че не той бил причината, че нищо не било направено до сега по настаняване бежанците? — Нищо положително не било направено до сега, защото имало много пречки. — И както винаги разбира се, и сега кой, ако не комунистите сж виновати?

Нали Варнен. Комун. съвет забави с отпущане места за постройка на жилища на бежанците той е виноват че комунистите им не отпуснат. И кога му се каза че това е ланшна още плитка демагогия, защото за целото гражданство е ясно, че не комунистич. общин. съвет е бил против строение жилищата за бездомните и че неговата строителна политика е била именно най целесъобразна защото като е предвидена демагогията, която се върши около този въпрос, е искала искрено и честно сама да строи за всички бездом. в града жилища и ако държавата искрено желаше това, тя требваше да помогне. Но места се отпуснаха още миналата година и за г. делегата оправданията стават вече по трудни. И бе принуден той да разкрие докрай играта. Бездействие в местните бюра протакане от централното бюро пречки от тричлената комисия и др. официални лица, котерийни борби и лични домогвания между лицата, които сж били заети с уреждането на този въпрос. Па и самия закон имали, както той каза толкова много членове и членчета поставяли толкова ограничения и формалности, че неможело бърже да върви! Наприм. водят се дълги преписки и преговори по отпущане

на места — едни решават да се вземат, други по силни на деня отменяват; плановете за постройка се протакат по цели месеци безпричинно; списъците по които ще се раздават места се препращат от канцелария в канцелария и все чакат да бъдат окончателно уредени, след това щело да има и списъци за отпущане помощи, за които требвало да се чака удобение дори чрез указ; за раздаване местата щело да се хвърля жребие между бежанците при особени условия, кждето „грижливия“ законодател е поставил редом разни битове и др. изисквания. „Положителното“ което било направено до сега според делегата било, че имало вече за гр. Варна „план“ за строеж, в който били предвидени и чешми! Имало и предложение за насичане на есен дървен строителен материал от далечното държав. сечище „Коджа-Балкан“, който материал бежанците сами треба да секат и пренасят. — За останалото требвало да се чака и да се трърпи.

Но за това пжк, това което каза делегата по „дейността“ на бившото местно бюро е пжлно с положителна работа. Така членове от това бюро — като г. П. Митев и др. противозаконно са си издавали по 10—12 удостоверения за бесплатно пътуване по Б. Д. Железници, за да вършат свои частни търговски и спекулантски зделки. После някои членове от това бюро и техни приближени са прибързали да се вредат за места за строеж, градини дори и др. без да държат сметка за закона и за „бедните свои братя бежанци“. Между тех са: Георги Станчев (бивш окол. Н-к в Балчик, на когото семейството живее още там в собствена къща и имение), М. Раев, секр. на окол. Н-к, Н. К. Саргалиев и др. и др. отбор доброжелатели на нещастните бежанци. Изобщо от целото изложение на делегата, често прекъсвано с подигравателни и ядни бележки от целото събрание, лясна целата демагогия и котерийност на „доброжелателите“ на бедните емигранти. Когато обаче др. Б. К. от комун. емигр. група взе думата, за да разбули целата тази подла и мръсна игра с сждбата на бежанците, делегата на няколко пжти иска да му отнеме думата, въпреки протеста на събранието и на край той има нахалността да заяви, че като представител на власта, той не ще позволи никому да говори и критикува, защото той не бил отговорен за своята дейност пред никого и не бил длъжен да дава отчет на бежанците. Значи на бежанците

не ще се каже дори как са съставени списъците за раздаване места и помощи, да проверат и си кажат думата кои само са бедни бежанци и имат право на места и помощи и на кого колко пари и др. да се отпуснат и пр.? При подобно заявление всички бедни емигранти напушнаха събранието демонстративно и в залата останаха няколко отбоянци — членове на бивши и сегашни бюра на строителни комисии и др. От всичко това бежанците от Тракия, Добруджа и Македония треба да разберат до колко буржуазията искрено иска да им помогне. Ясно е, че тя, която е прямата виновница за техните нещастия, им подхвърля един корав залжк, за да ги подлжжи пак и завлече при себе и противопостави на комунизма. Но това не ще хване дикши! Защото не с милостиня и подаяния се измива престъплението и нехайството на патриотарската буржуазия и не от нея емигрантите могат да очакват освобождение и спасение. Само комунизма е който сочи на нещастните бежанци правия път на освобождението — чрез пролетарската революция, кжм Балкано-Дунавската Ком. Съветска Република!

Положението на тютюневото производство в Варна.

За сега в Варна работят две фабрики и два склада. През зимния сезон складовете беха затворени и безработицата бе голяма. От това се възползуваха господарите, които уволниха от производството преди всичко организираниите и сжзнателни работници, а останалите на работа работници заялшаха е уволнение при всеки опит за организация и борби. И това лесно им се удаваше, тжй като безработицата е голяма и стотици тютюноработници беха вжн от производството и страдаха от глад и мизерия. И отчаяни, тютюноработниците в Варна допуснаха да се разслаби техната токущо закрепила се местна секция; те не се събираха редовно на събрания и престанаха да се интересуват от организационния си живот. Резултата от това е следния: господарите се почувствуваха с развързани ръце и си играят с работниците, както си искат, защото се чувствуват здраво на позициите си: те са картелирани за запазване собствените си грабежнически интереси; тех подпомагаха и държавата и е готова винаги да кара работниците да се огъват под тежестта на мизерията и да работят срещу крайно мизерно възнаграждение. А работниците и работниците не са сплю-

тени в здрава организация за защита на интересите си и господарите могат безнаказано да вършат произволи с тех. Сега е сезона на засилено тютюнево производство. Ще се открият наскоро нови складове и там ще навлезат безработните тютюноработници и работнички и ще работят с заплатата от 10 до 20 лв., и при крайно лоши трудови условия. А тютюневите складове в Варна сж ниски, мжчнопроветриви и мръсни до невъзможност. Да се спрем преди всичко на склада „Никотеа“, кждето трудовите условия сж най-лоши, а заплатите най-ниски. В един салон дължк около 20 м, широк 3 1/2 м. и висок 3 1/2 м. работят, насядали на мръсния под, повече от 100 работнички и работници. През целия ден те дишат острия тютюнев прах; от време на време метачите събират отпадците от тютюна с суха метла и повдигат цели облаци тютюнев прах; въпреки отворените прозорци, проветривани то е недостатъчно, тжй като помещението е ниско. Но не само работилницата е нехигиенична. В работилницата се влиза през вход — коридор и стълба. В самия салон под стълбата, без да се проветриват отвжн, сж поместени нужниците, от които се носи ужасна миризма; те са почти съборени, с гнили джски, никога не измити, както треба. И всичката тая миризма отива горе в работилницата и се смесва с миризмата на тютюна. А какво ядат работниците на обед? — Само хлѐб, хлѐб и домати или за 1 лв. сирене — с това подкрепят изтощения си организъм.

Сжщото, с малки изключения, може да се каже и за двете фабрики и склада „Лист“.

Требва ли при това положение работничките да се свият и мжлком да понасят производите на господарите, треба ли да оставят техната организация да се разложи и да загине?

Не! Само в организацията е силата на работничките и работниците; в сдружените усилия на пролетариите от целия свет е залога за освобождението на работническата класа от капитализма.

Тютюноработнички! Всички на поста си за засилване организациите и приближаване денат на победата на пролетарията!

Всички под знамето на Тютюноработническия съюз — единствения Ваш верен защитник и ведно с него под знамето на III Комунистически Интернационала на борбата против днескашния кървав капиталистически строй, за вжздржествуване на Комунизма!

Тютюноработничка.

